

ת"ד 98/02/13 - משטרת ישראל/ לשכת תביעות תעבורה צפת נגד חוסין מרעי

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

ת"ד 98-02-13 משטרת ישראל/ לשכת תביעות תעבורה צפת נ' מרעי
תיק חיצוני: 3437/2012-12

בפני	כבוד השופטת יסמין כתילי-מני
מאשימה	משטרת ישראל/ לשכת תביעות תעבורה צפת
נגד	
נאשם	חוסין מרעי

נימוקי הכרעת דין

ביום 30/4/18 החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מביצוע עבירות נהיגה ברשלנות ופניה שמאלה תוך כדי נסיעה.

להלן נימוקי הכרעת הדין:

האישום:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות נהיגה ברשלנות- עבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה") ביחד עם סעיף 38 לפקודת התעבורה, ופניה שמאלה תוך כדי נסיעה- עבירה לפי תקנה 41 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

על פי עובדות כתב האישום ביום 15.08.12 בסמוך לשעה 14:30, נהג הנאשם בטרקטור בכביש 8697 בין קיבוץ ברעם לקיבוץ יראון, כשמאחוריו נסע ג'יפ צבאי. הנאשם נהג ברשלנות ובקלות ראש בכך שפנה שמאלה לתוך מטע כאשר הרכב הצבאי היה בעקיפה של רכבו של הנאשם.

כתוצאה מהתאונה נגרמו נזקים לרכבים המעורבים והנאשם נפגע ואושפז מתאריך 15.08.12 ועד תאריך 02.09.12, מאחר ונגרמו לו חבלות של ממש שהצריכו ביצוע ניתוח ותיקון שברים מרובים בעצמות הפנים.

פרשת התביעה:

עד תביעה מספר 1 - אלכסנדר ברובקוב

אלכסנדר ברובקוב הינו נהג הג'יפ הצבאי. בחקירתו הראשית, העד מסר כי ביום התאונה הוא נסע מכיוון אביבים לכיוון בירנית, ובמהלך הנסיעה, זיהה רכב מסוג טרקטור נוסע במהירות של כ 20 קמ"ש. העד הוסיף כי הוא חיכה שהקו הרצוף יסתיים, או אז יצא לעקיפה. עוד מסר העד כי בזמן העקיפה, הטרקטור פנה לאזור המטעים מבלי לאותת. בתגובה, העד בלם וניסה להתחמק, אך הוא פגע בגלגל האחורי של הטרקטור. לדברי העד, הוא איבד את ההכרה וכי אזרח שעצר הוציא אותו מהג'יפ, אך לא נגרם לו נזק גופני ממשי. העד ציין כי היה במרחק 50 עד 60 מטרים מהטרקטור בזמן העקיפה וכי הוא נסע במהירות של 80 עד 90 קמ"ש. העד הוסיף כי הוא לא הבחין בפעולות שביצע נהג הטרקטור ושהוא פנה מיד. העד מסר כי בכל הזמן שהחל לבצע את העקיפה, הטרקטור היה בנסיעה בקו ישר וכי המפגש בין הג'יפ לטרקטור היה כ-15 עד 20 מטרים לפני הפגיעה ואז הוא החל לבלום. העד הוסיף כי הוא לא זיהה את הטרקטור מראש (עמ' 10 שורות 16-17).

יצוין כי העד נחקר במצ"ח וחקירתו הוגשה ע"י ההגנה וסומנה נ/1.

בחקירה נגדית, הוטח בעד כי הוא ביצע את העקיפה בקו לבן(רצוף), ובתשובה העד ענה כי הוא לא יכול להשיב על השאלה (עמ' 10 שורה 26).

בתשובה לשאלת הסניגור באיזה מרחק מהטרקטור הוא יצא לעקיפה, ענה העד כי הוא מניח שהיה במרחק של 10 עד 15 מטרים והוסיף כי אינו זוכר במדויק (עמ' 11 שורה 6). משהטיח בו הסניגור כי אילו הוא היה יוצא לעקיפה בהיותו במרחק של 15 מטרים מהטרקטור במהירות שהוא טוען שנסע בה, הוא היה מספיק לבצע את העקיפה ולחזור לנתיב נסיעתו, מסר העד כי אינו יודע (עמ' 11 שורה 9). בתגובה לדברי הסניגור כי הוא היה אמור לבצע את העקיפה בתוך שניה וחצי, מסר העד: "אני לא יודע, אין לי תשובה, אני לא בוחן תנועה, אתם שואלים אותי על פרטים שהיו לפני 3 שנים ואני מתקשה לענות" (עמ' 11 שורות 13 ו-14).

במסגרת חקירתו הנגדית העד מסר כי הטרקטור "חתך" מיד וחסם את שני הנתיבים ולא היה לו לאן לחמוק. העד אישר כי כל הפגיעה בטרקטור הייתה במסלול הנתיב הנגדי, עוד אישר העד כי הוא פגע בגלגל השמאלי אחורי, אך טען כי הפגיעה אירעה בעת שניסה להתחמק ממנו ולחזור לנתיב הנסיעה. העד הוסיף כי הוא בלם בלימת חירום לצורך מניעת התנגשות, ומשעומת עם ממצאי הבוחן המשטרתי לפיהם, לא נראו סימני בלימה בכביש, השיב כי אינו יודע (עמ' 12 שורה 10).

העד נשאל אם עובר לפגיעה הטרקטור היה כולו בנתיב העקיפה ובתשובה ענה העד בשלילה בציינו כי רק מחצית מהטרקטור היה בתוך מסלול העקיפה. כשהטיח בו הסניגור כי לא נמצאו שרידים או סימני התנגשות בנתיב הנסיעה, השיב העד כי אינו זוכר את כל הפרטים (עמ' 12 שורה 4).

בחקירתו הנגדית, העד מסר כי כרטיס העבודה שהוא היה אמור למלא כדי ליהנות מכיסוי ביטוחי, מולא על ידי נהג אחר וכי אישור הנסיעה ניתן לו טלפונית על ידי מפקדו. כשעומת העד עם דבריו אשר מסר בנ/1 מהם עולה כי הוא זה שמילא את הפרטים בכרטיס העבודה וחתם בשמו של מפקדו, השיב העד כי אינו זוכר את הפרטים וכי מה שרשום בחקירה בנ/1 הינו מדויק יותר.

במסגרת חקירתו הנגדית, העד מסר כי הוא הבחין בטרקטור לראשונה במרחק של 100 או 120 מטר והוסיף כי בכביש עליות וירידות, עוד מסר העד תחילה כי כשהחליט לבצע את העקיפה היה במרחק של 60 או 50 מטרים ולאחר מכן שינה את גרסתו ומסר כי היה במרחק 30 או 40 מטרים. משנשאל על ידי הסניגור מדוע הוא משנה את גרסתו באופן

חוזר ונשנה, ענה העד "כי אני לא זוכר בוודאות" (עמוד 14 שורה 20).

בסוף חקירתו הנגדית העד מסר כי היה בקשר עין רצוף, עם הטרקטור וכי הוא מיהר להגיע לברינתי, זאת בניגוד לגרסתו בחקירתו הראשית לפיה הוא לא זיהה את הטרקטור מראש.

עד תביעה מספר 2 - הבוחן יוני חדאד

מטעם התביעה העיד מר יוני חדאד שהינו בוחן משטרי. באמצעות הבוחן הוגשו צילומים ת/1, סקיצה ת/2, דו"ח נזקים ת/3, הודעת חשוד ת/4, דו"ח בוחן ת/5 ותרשים תאונת דרכים ת/6.

בת/5 הבוחן ציין כי לנאשם שדה ראייה פתוח 100 מטרים מדוד ויותר לפנים ו- 200 מטרים מדוד ויותר לאחור, ולנהג הג'יפ שדה ראייה פתוח 200 מטרים מדוד לפנים. בת/5 ציין הבוחן כי נמצאו סימני מריחת צמיג שנוצרו מגלגל אחורי שמאלי של הטרקטור בנתיב השמאלי, מהם ניתן ללמוד כי הטרקטור היה בפניה שמאלה והג'יפ היה בעקיפה. במסקנתו, ציין הבוחן כי הטרקטור פנה שמאלה למטע במקום שלא מסומן כצומת וללא תמרורים שמעידים על צומת והג'יפ הגיע מאחוריו תוך כדי עקיפה בזמן הפניה שמאלה. הבוחן קבע כי הגורם לתאונה הינו פניה שמאלה שלא בבטחה.

בת/6 ציין הבוחן כי תחילת הקו המקוטע נמצא במרחק של 27 מטרים מנקודת האימפקט.

בת/3, הבוחן ציין כי מממצאי הזירה ניתן ללמוד כי הג'יפ היה במצב של עקיפה או בריחה שמאלה, בעוד שבת/5 ציין כי מממצאי הזירה ניתן ללמוד כי הג'יפ היה בעקיפה. כשהבוחן התבקש למסור הסבר לשוני בין שתי הקביעות, מסר כי אינו יכול לקבוע באופן חד משמעי אם דובר בעקיפה או בריחה שמאלה.

בחקירתו הנגדית הבוחן אישר כי האימפקט התרחש בנתיב העקיפה. הבוחן נשאל אם הוא יכול לפסול שבזמן האימפקט הטרקטור היה בצורה אופקית ובתשובה הוא מסר כי הוא הטרקטור יכול להיות גם באלכסון והוסיף כי הוא יכול לפסול אפשרות שהטרקטור היה במצב אופקי ביחס לכביש בהסבירן, כי אם הטרקטור היה אופקי הוא היה מתהפך. הבוחן נשאל אם הוא יכול לומר אם הטרקטור התהפך אם לאו, ובתשובה ענה הבוחן בשלילה, אך ציין כי לפי התמונות רואים כי הוא עמד על הגלגלים.

הבוחן התבקש לאשר כי העדר סימני בלימה על הכביש מעיד שהג'יפ הצבאי לא בלם, ובתשובה מסר הבוחן כי אם בג'יפ מותקנת מערכת ABS הרי שלא ניתן להבחין בסימני בלימה על הכביש. הבוחן נשאל מדוע לא בדק אם בג'יפ מותקנת מערכת ABS ובתשובה מסר כי מדובר ברכב חדש וכי כל הרכבים החדשים יש להם מערכת כזו.

הבוחן אישר בחקירתו הנגדית כי הזמן הדרוש לג'יפ הצבאי לצורך ביצוע עקיפה, בהינתן כי אורך קטע הכביש בו מותר לבצע עקיפה הינו 27 מטרים ובהינתן מהירות נסיעה של 60 קמ"ש, הינו כשניה עד שניה וחצי. שנשאל הבוחן מדוע לא עשה חישוב זה כחלק מפעולות החקירה בתיק, השיב כי לא נהוג חישובים כאלה בתאונות מסוג התאונה נשוא התיק, וכי ובדרך כלל חישובים אלה נעשים בתאונות דרכים בהם מעורבים הולכי רגל (עמוד 18 שורה 27).

כשנשאל הבוחן אם מהירות נסיעתו של נהג הג'יפ הינה נתון אשר משפיע על המסקנות אליהם הגיע, הוא השיב בשלילה.

בחקירתו הנגדית, הבוחן אישר כי הוא לא בדק את גרסתו של נהג הג'יפ ולא חקר אותו. הבוחן הוסיף כי נהג הג'יפ נחקר במצ"ח וכי אילו הצבא מצא לנכון, היה מעמיד אותו לדין. בהמשך חקירתו הנגדית, הבוחן מסר כי על בית המשפט להחליט אם נהג הג'יפ נהג באופן רשלני. זאת ועוד, הבוחן אישר כי לא בדק את זהות המודיע שהתקשר למוקד 100 ולא גבה הודעה ממנו. הבוחן הדגיש כי גם אם היה מאתר את המודיע וחוקר אותו, דבריו לא היו משנים את המסקנה!

הבוחן הופנה לת/4 במסגרתה הנאשם ביקש להפסיק את החקירה כשנשאל מדוע הוא לא המתין כדי שיעקפו אותו, ונשאל אם חקר את הנאשם בשנית, ובתשובה, ענה הבוחן בשלילה והוסיף כי הממצאים הספיקו לו כדי לקבוע כיצד התרחשה התאונה. הבוחן אף הדגיש כי מעיון בהודעות הנאשם ונהג הג'יפ עולה כי מי שדובר אמת הינו נהג הג'יפ ולא הנאשם!

בסוף חקירתו, הבוחן אישר כי אינו יכול לקבוע בוודאות מהיכן התחילה העקיפה.

עד תביעה מספר 3 - השוטר עוזי שוע

מטעם התביעה העיד השוטר עוזי שוע באמצעותו הוגש מזכר שסומן ת/8. בת/8 השוטר תיעד את הפעולות שערך בהגיעו לזירת התאונה ופירט שמות ומספרי טלפון של אנשי הקשר של הנהגים המעורבים.

פרשת ההגנה

הנאשם

הנאשם מסר במשטרה הודעה אשר הוגשה וסומנה ת/4. בת/4 הנאשם מסר כי ביום התאונה נסע מכיוון קיבוץ יראון לקיבוץ ברעם. בהגיעו לצומת, אותת שמאלה והסתכל קדימה ואחורה. הנאשם ציין כי הוא עצר עצירה מלאה, הסתכל בצד אם יש רכבים, הסתכל קדימה ואחורה ואחר מכן פנה שמאלה. הנאשם הוסיף כי כשעצר היו רכבים מאחוריו אך לא בנתיב של העקיפה ואינו יודע להעריך את המרחק בינו לבין הרכבים שנסעו מאחוריו. הנאשם הוסיף כי הרכב שנסע מאחוריו אינו הרכב שהתנגש בו. עוד מסר הנאשם כי הוא אותת ביד ובוינקר עובר לפנייתו שמאלה. הנאשם נשאל מדוע לא עצר והמתין עד שרכבים מאחוריו יעצרו או יעקפו, ובתגובה הנאשם ביקש להפסיק או החקירה.

בחקירתו הראשית, הנאשם מסר כי ביום התאונה נסע מקיבוץ יראון לקיבוץ ברעם במסגרת עבודתו בחקלאות, ובהגיעו לצומת ביצע עצירה מוחלטת, הסתכל קדימה ואחורה ולא היה כלום. הוא החל לפנות שמאלה או אז שמע התנגשות והוא עף. הנאשם מסר כי כשעצר עמד מאחוריו רכב פרטי. עוד מסר הנאשם כי התאונה התרחשה בנתיב הנגדי. הנאשם שלל דברי נהג הג'יפ הצבאי, לפיהם הוא פנה שמאלה בצורה פתאומית ולא בטוחה.

הנאשם נחקר בחקירה נגדית ובחקירתו חזר ומסר כי עצר את הטרקטור עצירה מוחלטת בנתיב הנסיעה, קרוב לקו הפרדה וחזר על דבריו כי אותת בוינקר וביד. הנאשם נשאל לאיזה כיוון הסתכל עת היה בצומת, ובתשובה מסר כי הסתכל קדימה ואחורה ובזמן הפניה שמאלה הסתכל שמאלה וימינה. הנאשם חזר על דבריו כי מאחוריו היה רכב פרטי. משעומת הנאשם עם דבריו בת/4 לפיהם מסר כי היו מאחוריו רכבים (ולא רכב), השיב כי היה רכב אחד.

הנאשם התבקש להסביר כיצד ייתכן שלא הבחין ברכב הצבאי שהינו גבוה ובולט כאשר לפי דוח הבוחן שדה הראיה היה

פתוח למרחק 200 מטרים ובתשובה, מסר הנאשם כי ייתכן והג'יפ הגיע במהירות מופרזת.

מומחה ההגנה - אופיר לוי

מומחה ההגנה הגיש חוו"ד אשר סומנה נ/2.

נ/2 עולה כי מומחה ההגנה ביקר בזירת התאונה וערך מדידות, ונתגלה פער בין המדידות שנערכו על ידו לבין המדידות שנערכו ע"י הבוחן המשטרה. מומחה ההגנה מסר בעדותו בבימ"ש כי אין בידיו הסבר לפער והגיש מכתב ממע"צ שסומן נ/3, בו צוין כי תוואי הדרך לא השתנה מיום התאונה ועד ליום ביקורו בזירה.

מומחה ההגנה ציין נ/2 כי הבוחן המשטרה הגיע למסקנה כי הנאשם גרם לתאונה מאחר ופנה שמאלה שלא בבטחה, מבלי לבצע פעולות חקירה הכרחיות לצורך קביעתו כגון; חקירת נהג הג'יפ הצבאי או לפחות עיון בחקירתו טרם הכנת הדו"ח, וכן שחזור התאונה.

המומחה ציין בסעיף 2.5 נ/2 כי מאחר ומקום האימפקט (אינו שנוי במחלוקת), הינו ידוע, ובשים לב לגרסת הנאשם לפיה החל בפנייה ממצב נייח, על הבוחן היה לערוך שחזור ולמדוד את הזמן שלקח לנאשם להגיע ממצב נייח למקום האימפקט ולהבין מעדות נהג הג'יפ הצבאי מאיזה מרחק החל בעקיפה, והאם בעת פניית הנאשם שמאלה הג'יפ הצבאי היה בעקיפה.

מומחה ההגנה ביצע ניסוי תוך שימוש בטרקטור בעל נתונים דומים לטרקטור בו נהג הנאשם, ומהניסוי עלה כי הטרקטור עבר מרחק של 4.6 מטרים ממצב נייח לנקודת האימפקט. כן עלה כי לטרקטור דרוש זמן של 4 שניות לפחות כדי לעבור מרחק זה. בהתאם לנתונים אלה, מומחה ההגנה ערך חישובים מהם עלה כי בהינתן שהג'יפ נסע במהירות 80 קמ"ש (לפי טענת נהג הג'יפ) כי אז, הג'יפ היה במרחק 88 מטרים מהטרקטור כשהטרקטור החל בפנייה. מכאן שלטעמו, גרסת נהג הג'יפ לפיה הטרקטור פנה בפתאומיות אינה יכולה לעמוד. מומחה ההגנה הוסיף כי אילו נהג הג'יפ החל את העקיפה בקו מקווקו שהינו במרחק 27 מטרים ממקום האימפקט - בהתאם לממצאי הבוחן המשטרה, כי אז התאונה לא היתה מתרחשת ו/או המגע בין כלי הרכב היה בין חזית הג'יפ לפינה קדמית שמאלית של הטרקטור ולא כפי שהתרחש בפועל.

מהממצאים ומהניסוי שערך בוחן ההגנה הגיע למסקנה כי ניתן לקבוע כי הג'יפ הצבאי החל בעקיפה בקו הלבן ולא ניתן לשלול כי הוא יצא לעקיפה כשהטרקטור כבר היה בעיצומה של הפנייה שמאלה ולא ניתן לשלול כי כשהנאשם החליט לפנות שמאלה, הנתיב הנגדי היה פנוי מרכבים כאשר הרכב הצבאי היה הרחק אחורה בנתיב הנסיעה.

מומחה ההגנה נחקר בחקירה נגדית, חזר על ממצאיו ומסקנותיו, מסר הסברים המתקבלים על הדעת תוך עיגון בראיות ונתונים אובייקטיביים. מומחה הגנה אף הפנה לספרות מקצועית מנחה של משטרת ישראל והגיש חלקים רלוונטיים מספר הבוחנים של משטרת ישראל.

דין והכרעה

עדותיו של נהג הג'יפ אינה אמינה. בדבריו נפלו סתירות מהותיות שמשמטות את הקרקע מתחת לגרסתו. גרסתו אף

אינה הגיונית ועומדת בסתירה לממצאים אובייקטיביים שאין מחלוקת לגביהם. כך למשל לענין המרחק ממנו החל את העקיפה. העד מסר מספר גרסאות בענין; בנ/1 העד מסר כי החל את העקיפה במרחק בין 60 עד 65 מטרים, ואילו בחקירתו הראשית ובתחילת חקירתו הנגדית, מסר כי החל את העקיפה במרחק של 50-60 מטרים. בהמשך חקירתו הנגדית, שינה את גרסתו ומסר כי החל את העקיפה במרחק 30 עד 40 מטרים. לפי כל אחת מהגרסאות הנ"ל, ברי כי העד החל את העקיפה בקו לבן רצוף. בהמשך חקירתו הנגדית, העד מסר גרסה נוספת לפיה החל את העקיפה במרחק 15 עד 20 מטרים מהטרקטור. מלבד לעובדה כי מדובר בגרסה שעומדת בסתירה לגרסאות הנ"ל, הרי שאילו ביצע העד את העקיפה במרחק זה, במהירות שהוא חזר וטען שהוא נהג בה של 80-90 קמ"ש, הרי שהתאונה לא היתה מתרחשת.

כך גם בענין מקום האימפקט ומצב הטרקטור בזמן הפגיעה. העד מסר כי כשפגע בטרקטור, הטרקטור חסם את שני הנתיבים. גרסתו של העד נסתרת בממצאי הזירה, שכן סימני האימפקט נמצאו בנתיב העקיפה כאשר הפגיעה היתה בגלגל שמאלי אחורי של הטרקטור, ועל כך אין מחלוקת בין הצדדים.

העד שיקר בענין מילוי כרטיס העבודה שחתימה עליו מהווה ביטוח לרכב. יצוין כי לא בכדי העד לא נשאל בענין זה במסגרת חקירתו הראשית. ב-נ/1 העד טען כי הוא שכח למלא את פרטיו בכרטיס העבודה וכי הוא מילא את פרטי הסמג"ד וחתם בשמו, ואילו בחקירתו הנגדית מסר כי מי שמילא את כרטיס העבודה הינו נהג אחר בשם עופר, כשעומת עם הסתירה, התחמק ממתן תשובה ומסר כי אינו זוכר את הפרטים הקטנים. התרשמתי כי מדובר בעד מעוניין, אינו מחויב לאמירת האמת, מסר שוב ושוב תשובות מתחמקות באומרו "אני לא יודע", "אני לא זוכר את הפרטים הקטנים", מכאן שאינני נותנת אימון בעדותו.

מסקנתו של הבוחן אינה מקובלת עלי. ראשית יצוין כי העד קבע ממצאי מהימנות, קביעה שאינה נמצאת בתחום מומחיותו וללא כל עיגון בראיות.

הבוחן לא נדרש לנתונים רלוונטיים ולא ביצע פעולות חקירה מהותיות, ולמעשה הגיע למסקנה ללא עיגון בראיות. מדובר בעדות מגמתית, שאינה מעוגנת בראיות.

המגמתיות שבעדותו של הבוחן בלטה ביתר שאת בדבריו אשר מסר בחקירתו הנגדית לפיהם טען כי מעין בהודעות הנאשם ונהג הג'יפ ניתן להיווכח כי נהג הג'יפ דובר אמת ולא הנאשם!

אציין כי מלבד העובדה כי הבוחן קבע ממצאי מהימנות, קביעה שאינה נמצאת בתחום מומחיותו, הרי שהבוחן הניח הנחות ואף הציג מצג מטעה בפי הנאשם בחקירתו בת/4 כאילו מוטלת עליו חובה להמתין טרם פנייתו שמאלה לרכבים הנוסעים מאחוריו עד שיעקפו אותו!

הבוחן אישר בעצמו כי אינו יכול לקבוע מהיכן החלה העקיפה, כך שלא ברור כיצד ניתן לקבוע כי התאונה נגרמה כתוצאה מחוסר זהירותו של הנאשם הוא ולא של נהג הג'יפ. לטעמי, הבוחן התעלם מראיות רלוונטיות ולא ביצע פעולות חקירה מהותיות כגון; שחזור התאונה והבדיקות שנערכו על ידי מומחה ההגנה, איתור וחקירת עדים כדוגמת מהותיים המודיע והעדים שפרטיהם נרשמו בת/8, חקירת נהג הג'יפ או לכל הפחות עיון בחקירתו לפני עריכת ת/5, וחקירה נוספת של הנאשם.

מסקנותיו של הבוחן חסרות העיגון בראיות, הובילו אותי לפסילת חוות דעתו של הבוחן ומשכך אני פוסלת את מסקנתו.

מאידך, עדותם של הנאשם ומומחה ההגנה הותירו בלבי רושם אמין. גרסת הנאשם לפיה הוא עצר עצירה מוחלטת ואותת לפני הפניה היתה עקבית ולא נסתרה בחקירתו הנגדית.

מומחה ההגנה גילה בקיאות ומקצועיות, ערך בדיקות בהסתמך, בין היתר על ספרות מנחה של משטרת ישראל, הפיק נתונים, והגיע למסקנות מעוגנות בראיות. נוכח המפורט, אני מקבלת את מסקנותיו של בוחן ההגנה ומעדיפה אותן על פני מסקנותיו של הבוחן המשטרתי.

מכלל העדויות והראיות עולה כי לא ברור מהיכן החל נהג הג'יפ בעקיפה וכי לא ניתן לשלול כי החל את העקיפה מקו הפרדה הלבן. כמו כן, לא ניתן לשלול כי בעת הפנייה שמאלה לא יכל הנאשם להבחין בג'יפ.

לאור האמור לעיל, אני קובעת כי המאשימה לא הרימה את נטל ההוכחה ולא הצליחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר את העובדות המפורטות בכתב האישום.

על כן החלטתי לזכות את הנאשם מהאשמה המיוחסת לו, מחמת הספק.

ניתנה היום, ו' סיוון תשע"ח, 20 מאי 2018, בהעדר הצדדים.